

Виходить у Львові
щодня (крім неділей і
пр. свят. свят) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ І
Адміністрація: узесья
Чарнецького ч. 13.

ПИСЬМА приймають ся
лишь еракетами.

РУКОПИСИ
вертають ся лише на
окремі жадане і за зго-
дженням оплати поштовою.

РЕКЛАМАЦІЇ
незапечатані вільні від
оплати поштовою

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в агенції дневників па-
саж Гавсмана ч. 9 і
а. п. к. Староствах на
провінції:
на цілий рік К 4.80
на пів року „ 2.40
на чверть року „ 1.20
місячно . . . „ —.40
Поодинокое число 2 с.
З поштовою пере-
силкою:
на цілий рік К 10.80
на пів року „ 5.40
на чверть року „ 2.70
місячно . . . „ —.90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

Запрошене др. Гломбінського до его акції
в справі парламентарній. — Славянська
Унія. — Кретийська справа.

„Alld. Korresp.“ доносить: Внаслідок на-
ради презеса кола польского др. Гломбінського
з президентом міністрів бар. Бінертом і міні-
страми др. Вайскірхнером і др. Білінським як
також з кількома визначнішими проводирями
партий опізнило ся вислание запрошеня на ма-
ючу відбутися дня 17. с. м. в палаті послів
конференцію проводирів партий. Отже вчера
наспів до канцелярії палати послів телегра-
фічний приказ в справі дорученя запрошеня
рівночасно з порученем запросити також
представителів руского клубу,
котрих на первістній лісті лиш через похибку
пропущено. Запрошеня вислано до слідуєчих
парламентаристів: Кіярі, Дами, Штайнвендер
і Сильвестер (нім.-народ. союз); Грос
і Функе (нім. парт. поступ.); Пахер
і Вольф (нім. радикали); Лвеґер, Ліхтен-
штайн, Ебенгох, Фуке, Гесман, Шрафль
(христ. соціяли); Чайковский, Ствартія,
Стапінський (Полякв); Крамарж, Пацак,
Масталька (чеський клуб); Стаяек, Удр-

жалъ (чеські аграрії); др. Грубан (като-
л. націон. клуб); Хоц (чеськ. радикал);
Сляма (чеська парт. народ.); Масарик
(чеськ. поступ.); Івцевич, Пальой (полуд.
слав. союз); Шустернич (словін. клуб);
Романчук (руск.-укр. клуб); Кончі (італ.
унія); Василько (буков. Русини). В сій
лісті, як видко, поминений соціально-демо-
кратичний союз, але др. Гломбінський наміряє
ще перед конференцією порозуміти ся особисто
з др. Адлером.

Письмо запрошує на конференцію,
в котрім поданий коротенький шкїц порядку
дневного звучить як слїдує:

„Ваша високоблагородність! По закрит-
тю послїдної сесї ради державної висказано
зі сторови кількох партий бажанє, щоби пре-
зидєя кола польского около половини серпня
запросила голони німецьких і славянських пар-
тий на несобязуючу до нічого нараду, щоби
дати почин до мирного настрою в найближшій
будущности та підготовити пожадане зі всіх
сторін зближеня партий. Словняючи се бажанє
мєю чєсь в імени президїї кола польского
запросити Вашу Високоблагородність на дові-
рочну нараду в день 17 серпня с. м. о 3 год.
по полудни в палаті послів, відділ ІХ (коло
польске) в тою приміткою, що президєям ні-
мецьких і славянських партий, як само собою

помято, вільно повликати на згадану нараду
ще й инших товаришів або дати ся виступити
нижшими товаришами. Предмет конференції має
творити обговорєна політичного положєня, як
оно представляє ся перед скликанєм сесї сой-
мів і парламенту і свобідне не обовязуєче до
нічого порозумієня що до умовій, які би могли
запоручити спокійну і успішну роботу на най-
ближшій сесї ради державної. В ожидаю,
що Ваша Високоблагородність зведєть цілє
сеї наради удобрити і на нїй лягти ся, пишу
ся з виразом високого поважаня — Глом-
бінський.

„Slovenec“ доносить: Парламентарна комі-
сія „Славянської Унії“ збере ся ще в місяци
серпня на засіданя у Відни. Головною точкою
порядку дневного буде нарада і ухвала в спра-
ві прилучєня руского клубу до славянської
унії. Розуміє ся само собою, що парламентарна
комісія при сій нагоді буде радити також над
парламентарною ситуацією. Одиак ще не зна-
ти, чи засіданє парламентарної комісії „Сла-
вянської Унії“ відбудє ся перед конференцією,
яку скликав презєс Кола польского др. Глом-
бінський, чи рівночасно з нею. В сїм вагляді
не постановлено ще нічого.

В кретийській справі доносять з Констан-
тинополя: Відповідь Греції на турецьку ноту
наспіла тут вчера по полудни а нині буде пред-

6)

Він не оженив ся.

З німецького — Фридриха Тіме.

(Конець).

А може й був якийсь вихід. Звідки як-
раз він прийшов до того піддавати ся без опо-
ру напором відносин? Хибаж він тому вино-
ватий? А все таки як ба він ще тепер поро-
бив крок розірвати тоті ненавистні звязи, то
зовсім справедливо піднялись би протав него
важкі докори. Хтож его змуцував притакнути?
Нїхто! Одио однісєсьє его слово і він був би
вільний! Его власна податливість і несмілість
упхали его в нещастє! А терпіти значить го-
дити ся! Ся правда представила ся его душі
в цілій своїй неумолимій жорстокости.

Цїлими днями розважав він свою, як то
називав, долю і вмовляв в себе щораз більше,
що він нещасливий, дуже нещасливий, що его
житє страчене, що він став ся жертвою. Він
не міг Гертруду любити. Ніколи!

А хибаж не було ще часу? Многі зару-
чєни зривають ся знову. Хибаж міг би хтось
жадати того, щоби він дав робити з себе жер-
тву? А хибаж то не було навіть его обовяз-
ком не допустити до того щоби онж обє, він
і Гертруда, стали нещасливі.

Отже уважившись взяв ся він одного дня
рано писати до своєї нареченої, щоби їй все
вияснити і признати ся отверто до своєї сла-
бої вдачі та просити, щоби ему простила.

Аж ось, якраз коли він зачав писати,
хтось зачукав до его дверий. Він сховав чим
скорше лист бо пізнав, що то чукав его наре-
чена. Оня постушила до него зі своєю матірєю,
щоби его вляти з собою на прохїд. З великим
смутком побачив він, яка весела і щаслива
була дівчина якраз нині. Хотїла також піти
з ними поспєдєвах, щоби купити дєщо на свою
виправу.

Хибаж міг він єї серцю тугу завдати?
Він пішов з нею а лист змищив.

В кілька днів опісля зробила она ему
вновь прислугу, за яку повинєн був вичиним
бути. Такий несміливий як він не умів він
там де було потреба підєрти як слїд свое по-
давє о посаду. Стало ся дєлятого, що залаго-
джєно скорше два поданя таких кандидатів,
що умїли як слїд походити коло інтерєсу. Тя-
жкий чоловічок відчує глибоко зроблену ему
в той спосіб кривду, але він мав за мало енер-
гїї, щоби міг зважити ся протав того висту-
пяти і з цілою енергією доходити своїх прав.

А то зробила Гертруда за него, коли він
пішов з нею до старшого радника шкільного
і представив єї ему. Труслєвий кандидат во-
лів би був де цеанути, щоби не чути як мо-
лода дівчина так отверто висказала свою гад-
ку его начальникови; він вже побоював ся,
що ему за то відплатять ся і що вагляді на
становище і каб насущнай готовї ще на зав-
сїгди пропасти. Але якраз стало ся протавно.
Старший радник шкільний, від поручєня ко-
трого голвною завєсьєло наданє ему посади, за-
чав зі щораз більшим поважанєм розмавляти

з Гертрудою а при працяню ірагулював моло-
дому мужчині такої нареченої.

Тота панна вже постарєв ся о то, щоби ви
не пішли в кут, любий докторе — сказав він
усміхаючись.

Небавком одержав наш кандидат посаду
при міській гімназїї а тепєр вже годї було від-
кладати его весїлє дальше.

Лим Бог один знає, які муки совісти і
душі мусїв молодий учитель перетєрпіти. Его
приятель Спербер, котрий на два дні перед
его весїлєм загостєв несподівано до него, ва-
став его зовєи пригнобленого.

— Ожє ти таки рішив ся женити ся
з панною Фоглївлюю? — спитав молодий ма-
ляр усміхаючись. — Я гадаю, що ти добре
аробив. На жаль не можє прийати твого за-
прошеня на весїлє, бо я приїхав з Берліна,
щоби тут лиш спакувати свої річи; я бачиш,
дїстав стипєндїю на подорож до Італїї і зав-
тра вїїдїжаю. — Але, там до ляха, — пере-
бив він нараз сам собі — як ти вагледаєш?
Так не вагледає ніякий жєних і то перед са-
мим весїлєм. Чи ти може слабий?

Борншайн покївав сумовито головою. —
Душевно може й слабий.

— А тож дєлячого?

— Тобі чєй можє звїрїти ся — відповів
учитель і додав з тиха: Чуєш, Отгоке, я по-
боюю ся, що весїлє ніколи не відбудє ся.

— Чоловіче, ти мене перєпудив! Чємуж
би не відбудє ся?

— Не можє! — вимовив Борншайн лєдвї
на сїду і сїв собі на софу.

метом наради міністерської ради. Відповідь тоті містить в собі протест против закиду, піднесеного Туреччиною а заразом заяву, що Греція, руководила ся завжди бажаннем удержання дружних відносин з Туреччиною. Відповідь пригадує одушевлення Греків в Туреччині для нового правительства яко доказ, що Греція не носить ся з ніяким подібним пляном, який їй приписують. Греція бажав зробити все в цілі мирного поладження кретийської справи. Греція проявила льояльність і вільнодумність. Позаяк впрочім Крета єсть в руках опікунчих держав, мусить Греція полишити їм закладжене сеї справи, не єсть змішана в справу анексії і завжди буде зберігати льояльне становище. Грецькі круги державні сподівають ся, що та заява розвіє непорозуміння і причинить ся до того, щоби заінавігуровано єру сердешних і льояльних відносин межи обома державами для добра їх обох.

Отже як тепер доносять з Константінополя кількох амбасадорів держав опікунчих висказало погляд, що той уступ ноти, в котрім сказано, що Греція ані не спричинила анексії Крети ані не має з тим нічого спільного, вдовольняє Туреччину. На запитаня одного з амбасадорів відповів великий везир і міністер справ заграничних, що Туреччина не бажав війни, бажав лиш, щоби відповідь Греції єї вдовольняла.

Париска газета „Petit Parisien“ доносить, що правительство французске предложило опікунчим державам програму закладженя кретийської справи. Програма та запоручає Туреччині сатисфакцію а Кретийцям дає можливість спокійного розвитку на будуче; она містить ся в слідуєчих точках: 1) На Креті має настати стан який був перед 27. липня с. р., значить ся, перед відкляканєм європейских залог. — 2) Туреччина одержить увірене, що держави готові передискутувати всі справи

балканьскі від анексії Босни. — 3) Німці і Австро-Угорщина будуть запрошені до участі в управильненю кретийської справи.

„Daily Graphic“ сумніває ся, чи відповідь грецького правительства зможе направити ситуацію на Креті. Після той газети не позістає нічо иншого як лиш, щоби держави вислали знов на острів свої залоги.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 11 го серпня 1909

— **Відзначене.** С. Вел. Цісар надав адвокатові і першому віцепрезидентові адвокатської палати у Львові, двори Александрови Помяновському ордер зеланої корони III. кл.

— **Є. Експ. Преосв. Митрополит** гр. Андрій Шенцицький по велеградскім конгресі виїхав до Відня, а звідтам до Банялюки в Босні; сими днями верне звідтам до Львова.

— **Дирекция ц. к. академічної Гімназії** у Львові подає до відомости: Письмевний іспит зрілости для екстерністів і публичних учеників відбуде ся в ц. к. академічній гімназії у Львові 9, 10 і 11 вересня, а устний зачне ся дня 17 вересня, а не — як було первістно оголошено — 2 жовтня с. р.

— **З пошти.** З днем 1 вересня 1909 заводять ся при ц. к. поштовім уряді в Новім Санчі 1. шестикратну на тиждень службу сільского листаря для передмість і улиць: Болевь, Під горою, Насцішовска, Голендер, Львівска, Гвардійска, Огородова, Жеглярска, Толоки, Завада, Гожкує, Дубина, Під Монастирем, За Монастирем, Пасовиска і Кляшторна. Передмістя та улиці Болевь, Під горою, Насцішовску, Голендер, Львівску і Гвардійску обходять ме листар що поведілка, середі і пятниці, а инші передмістя та улиці що втірка, четверга і суботи. — З днем 14 серпня 1909 отворить ся при ц. к. поштовім уряді в Блюдниках (позіг Станиславів) телеграфічну стацию з обмеженою денною службою.

— Професор університету М. Сумцов в Харкова приїхав сими днями до Львова, щоби тут познакомити ся з життям галицьких Руснів, а відтак поїде в тій самій цілі на Буковину.

— **Дрібні вісти.** Бальон Спелтереріго „Цирус“ з трома подорожними, що вилетів в неділю із Шамуні в Швайцарії, віднявшись до висоти 5.600 метрів, перелетів через Альпи і спустив ся щасливо на землю на горі Рускаду у висоті 1800 м. — Двоє дітий, зрослих до себе плечима, уродила Хима Довгань в Одіві коло Зборова. Одно з близнят прийшло на світ живе, о натуральнім вигляді дитини і жило лиш годину; друге було неживе з головою без очей, носа і ушей, а кадовб без рук і ніг. — Скажений кіг появил ся вчора в реальності при ул. св. Софії ч. 8. На телефонічне завізанє зявив ся міський єсарник і забрав kota. — Позіция придержала оногда рядового Івана Чабака, котрий втік був в касарні 15 полку піхоти і віддала єго властям войсковим. — В громаді Свитазів, сокальського повіта, вдарив грім сими днями в працюючого на поли підчас бурі селянина Петра Бульбака і убив єго на місці. — Спека на Кримі доходить тепер до 50 степенів. Богато людей гине від удару совца.

— **Пригадуємо,** що перша хліборобска вистава в Стрию буде отворена 19 го вересня с. р. Кожде село, кождий свідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобрітійші плоди своєї рілі і праці. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарський в Стрию“.

— **Отворене нового пожарного „Сокола“** і наука пожарної оборона відбула ся оногда в Скоморохах нових, рватиньского повіта. На се свята прибули з околиці Соколи з Кунашева, Свистільня і Лилиці долішної та по кільканайцять селян зі Скоморох старих, Гербутова і Підшумлянець. Прибув також знаний патриот о. Іван Боднар, парох Свистільник і кількох академиків. По вечерні рушили всі Соколи в рядах на місце загальних зборів, де їх відфотографував делегат львівского „Сокола“ п. Г., а потім розпочали ся загальні збори. Предідателем заг. зборів вибрано о. І. Боднара. Потім забрав голос львівський делегат і пояснив етагет та вівзав громадску раду, щоби купила сизавку, якої на жаль так велика громада як Скоморохи нові в поверх 400 „нумерами“ ще

— Не можеш? — І то аж тепер прийшло тобі до голови?

— Тепер? Мій Боже, таж вже мої заручини то буда бріхня! Я тобі свого часу навіть говорив — так як тоді, відчуваю ще й нині!

— Несчастливий чоловіче! А чому ж ти тоді не послухав моєї ради?

— Ти преці знаєш мій злочасний характер. Може то буда трусливість, може сочувство — ах, мій Боже, я поважаю Гертруду над все, мені єї жаль, безконечно жаль! Але чим ближше до реченця, тим більше став мов зворушен. Неможливість втечи дав мені ще більше відчутти тоту неволю, яка мене жде. Не можу — таки не можу, Отгоне — можу ще при самім престолі сказати ні — або хіба — таки зовсім туди не прийду!

— Друже — бій ся Бога, чей не схочеш якоїсь дурниці зробити? — відозвав ся на то приятель і аж зблід.

— Не знаю, що ти так називавш.

— Жаль мені, що я не можу ніяк лишити ся. Я гадав, що застану в тобі щасливого жениха і хотів лиш перед тобою оправдати ся. Ой ти несчастний — та й тога бідна, бідна Гертруда! Хибав єна того зовсім не видать, що з тебе зробило ся?

— Она гадав, що то так перед весілем, бо знав мою несмипливість і вражливність.

— Богу дякувати! Бо як би то она мусіла передудити ся! Ти собі дуже нерозважно поступиь, чоловіче! Тепер майже однаково але: чи витривали до кінця, чи ще в послідній хвили ділати. Чи сьє чи так, можна заробити великого нещастя.

— Отже ти не знаєш ніякого виходу.

— Ніякого, мій бідний друже, хіба лиш дивгай відважно то, що ваяв на себе.

— Не можу! — замуркотів Борншайн і глянув непевним оком на шуфляду в своїм бюрку, в котрім від кількох днів держав схований револьвер. — То над мої сили!

7.

Минули майже два роки від той стрічи з приятелем. Було то красового ясного дня в вересні. В Берліні „Під липами“ був великий рух. Поміж прохожми перетискав ся скорим кроком якийсь стрункого росту панок в едгантнім літнім одію. Нараз станув; очя єго впали на якогось пана в чорнім одію, що стояв перед якоюсь виставою і придивляв ся. Стрункий панок поступиє ся кілька кроків дальше, пристанув знов, оглянув ся і вернув ся і покляпав того чорного з заду по плечи.

— Чи то ти Борншайне, чи то твій дух?

Чорно убраний обернув ся здивований і усміхав ся, коли побачив перед собою свого приятеля. Устиснув єму руку і відозвав ся весело: А ти тут заідки взяв ся, Отгоне? То називає ся несподіванка. Від той пори, коли ми того суяного дня розійши ся, я тебе не бачив. Де бував? Кажуть, що десь аж в Африці.

— В Італії, Греції, Єгипті, Тунісі, Альжирі — вештав ся по цілім євіті, бо то бачиш я робив студії, для великого географічного діла, до котрого маю робити ілюстрації. Але о тім пізнійше а тепер скажи мені, чоловіче, що з тобою стало ся. Чи твої заручини розіяли ся, чи ти оженив ся?

Фридрих Борншайн заклопотаний спустив очя в долину. — Та щож було мені робити? Я спершу таки наравду думав о револьвері, але насамперед не мав я відваги до того а відтак і занадто було мені жаль Гертруди. Так мавала година за годиною, аж она прийшла по мене і забрала мене з собою до церкви. Хоч не хоч мусів я піти, бо й якого би то було наробило ся скавдалу! Та й добре що так стало ся, бо мушу тобі сказати, що я найщасливіший муж на євіті. Моя Гертруда то справдешний скарб, не жінка; я з

кождим днем полюбив єї щораз більше а до пів року то вже таки не знаю, як би я міг був без неї жити. Ти не можеш собі й подумати, яка она брала і яка при тім добра. Всі люди поважають єї, мої ученики пропадають за нею, а мене так любить, Господи, тисяч разів більше, як то я заслугою. Але того не ємів ніколи довідати ся, який то з мене був дурачиско! Ти їй не скажеш, Отгоне, правда?

— Розуміє ся — ані слова не пишу. Але скажи мені, що ти тут робаш?

— Я був з жінкою три неділі на селі а тепер приїхав ще трохи до столиці. — Але ось і она, Отгоне — буда в склепі — отже прошу тебе —

Спербер обервав ся, щоби поклонити ся Гертруді, котра як раз до них приступила. Так побуди они всі троє кілька годин разом а відтак відів маляр молодих супругів до їх готелю.

Але по дорозі, коли молода жінка відійшла трохи наперед, сичтав вія приятеля, що стало ся з єго давнюю любкою.

— Ти маєш Маргу на думці?

— Таже так она називала ся.

— О, она віддала ся за свого купця. Она дуже зарозуміла і вибаглива, далеко понад свої відносини. Щось так говорять, що то не добре скінчить ся. Який я щасливий, Отгоне, що она не стала мою жінкою — я зі своїм податливим характером був би пропав. Коли собі все добре розважу — кінчив молодий чоловік усміхаючись, то дякую Господу Богу з цілого серця, що я не оженив ся, лиш що мене оженили!

досі не мав. З черги вписало ся до нового тов а 52 членів і вибрано старшину, якої головою в місцевий парох о. Барабовський. До старшини вибрано найсвідоміших селян і місцевого учителя п. Сенчину. Замикаючи збори відпоручник звзав Соколів до сповнюваня своїх обовязків та до громадної участі в поїзді в Рогатина до Стрия на день 19 вересня. Вкінці відбув ся курсе пожарництва при сикавці, позаченій з Кунашева, а потім рядові і свободні вирави. Одушевлене між молодіжкою Скоморох нових було того дня велике, але старі господарі боять ся вступати до „Сокола“, щоби не платити податку на... купно сикавки.

— Гради. Дня 3 с. м. навістала стрижівський повіт страшна градова туча, котра внищала в 34 громадах і на 16 обшарах двірських всі плоди на просторі 15.000 гектарів. Шкоду обчислюють на 3 мільони корон, з котрых 600.000 припадає на двори, а проче на селян. О подібних градових тучах доносять в повітв грибівського, горлицького, яслиського, в Тшчани коло Ясла та із Заславець над Керопцем.

— Затроєне грибами. З Перемишля доносять: В сусіднім селі Острові, в домі тамошньої господині Радецької дня 3 с. м. затроїла ся ціла родина їдовитими грибами. Найнебезпечніший єсть стан сестри Радецької, Іванни Пецель, котра якраз вибрала ся була з Перемишля в гостину до сестри в Острові. Пецельову відставлено до шпиталю, а Радецьких полишено в ліченію дома.

— Весіле тата, мамі, доньки і сина за одним заходом відбуло ся сими днями в місцевости Кляйбавхліц коло міста Дабельн в Саксонії. Одної і той самої години повинчав ся контролер податковий Фюрбріг в Дабельн, вдовець, в якоюсь Павлиною Швайдер, підчас коли неправестна донька Швайдерової, 19 літня Фріда, повинчала ся рівночасно з сином контролера податкового.

— На першу хліборобську виставу в Стрию зголосились між иншими отці виставці: о. Ев. Січницький з Радча (жито „Петку“ і лютоску пшеницю); Омелян Січницький з Радча (збірку гердаків і фотографії); о. Волод. Куляцький з Пальчинець (з досвідного поля: пшеяццю, овес, ячмінь і бараболу); о. Вол. Гаяцький з Катомич (фотографії в життя заробітчан); о. Ів. Негребецький з Ясениці сіль. (озиме жито „Андрух“, озиму пшеницю кольбісту біду, яру пшеницю „Марьянку“, білий дубін, вчасний овес з Loosdorf, вчасні бараболі „Перла Ерфурту“, фотографії двох церков; філія тов. „Просьвіта“ з Дрогобича (збірка культурних збіж, пашень і рослин промислових нашого підсоня); редакція час. „Господар“ в Перемишля (всі річнік часописи); Богдан Негребецький з Перемишля (дві стінні макатка, підгодяник, тацка на білеті і рамка налаженою а юнг катицею — все шльквою роботи); тов. „Доставка“ з Станиславова (церковні виробы); Стефан Скробач з Бабухова (кушкарські виробы з бамбусу); Петро Яєичук з Б.лѳобожниці (мак і фасолу); Стефан Бабюк з Кадлівщини (кляими); А. Паславська з Білѳобожниці (вишавки); Марія Сеньків з Кадлівщини (вишавані сорочки і ношу); Ірєна Мосорівна зі Сколього (вишавану сорочку); Стефанія Лопатякська з Бишок (вишав. фартушок); Юлія Сокач зі Сколього (вишаваний скатерт) і Василь Коцюбзьський зі Сколього (кляими і гердави); Стефан Бандурович зі Сколього (скрипки); Параця Пікур зі Сколього (вишин. сорочки); Александра Шнайдер (вишаваний ручничок); Гнат Грушконський з Косова (кляими, портняри і т. и.); філія тов. „Просьвіта“ в Бродях (вироби кляимкарські, тацкі і боднарські селян брідєжого повіта); читальня „Просьвіти“ в Лешневі (фотографії); школа для деревного промислу у Вишвиниці (вироби гуцульські); Клям Гутковський з Кривча (збірку кристалів з нечер ним відкриття); І. Загаєвич з Яворова (збірку сопілок); Народна Каса в Косові (картограми); Іван Чуурей в Коломиї (дахівки, ленти і топірці січові, гердави і вишавки, виробы з лика); А. Колтун а Глубічка (вартат і виробы кляимкарські); Никола Савюк (гуцульські виробы токарські); Стефан Яворський з Крушельниць (модель жорнів порушуваних корбою, власного помяслу); Кость Качур (бас і скрипка); Гринь Бобер з Крушельниць (тисові палиці); Никола Підгородецький (соломяні виробы); Андр. Яворський з Крушельниць (коновки); членя читаль-

ні „Просьвіти“ з Моволівки (тютюв); Никола Орелецький з Лужан (улий); Гавр. Воржун з Стегніковець (подотна і кляими).

— Нещасливі пригоди. Оногди по полудни в цегольни Домашевича за Зеленою рогачкою урвав ся значний кусевь глини і присипав робітника Йосифа Вичку. Хоч ему подано зараз поміч, то все таки Вичку так потовкло, що его в грівнім стані відвезено до шпиталю. — На будові одного в домів при ул. св. Мартинє завалило ся руштванє а сточа на він робітниця Марія Островська, упавши, потовкла ся так тяжко, що єї треба було відставити до шпиталю.

З Яремча доносять про таку подію: В пятницю о 6 год. вечером завалив ся у відлі п. Розенфельда зі Львова, положеній напроти двірця залізничного балькоєн, на котрім були властитель відлі з жінкою, донькою і сином. Всі з висоти чотирох метрів впали разом з зігнїлми балькоєном на землю, при чім обі жінчини потовкли ся дуже сильно а Розенфельдова зломилла ще й ногу а мужчини лиш легко потовкла ся.

— Відозва до Русинів городецького повіта. Філія товариства „Просьвіта“ в Городку коло Львова просить отцим П. Т. Духовенство, інтелігенцію і свідомих селян, щоби вписували як найбільше число і посилали смів до шкіл народних а особливо до новозаложеніої гімназії в Городку на рік 1909/10. Особливо звязавмо П. Т. Свьященників і руских учителів, щоби захоочували свідомих і наможніших селян до посиланя смів до шкіл народних 3 і 4 кляси до Городка, щоби по скінченні 4 кляси могли вписувати ся до гімназії в Городку. Крім того просимо і звертаємо ся до цілого населєня городецького повіта і до всіх Русинів жертволюбних, щоби були ласкаві надсилати датки на „Буреу селянську“ в Городку коло Львова. Жертви просимо слати на квяжочку ч. 36 Тов. кред. „Народний Дім“ в Городку. Маємо повну надію, що П. Т. Свьященники, інтелігенція і свідомі селяни зрозуміють так поважну ціль як школа та розведуть як найбільшу працю серед своїх селян. За виділ: Михайло Цар, голова. Никола Шута, секретар.

— З залізниць. В „Gazet-i lwowsk-ij“ оголошує п. к. Дирекція залізниць державних у Львові загальний переторг на виконанє робіт підшляхових з нагоди проєктованого розширеня стациї Львів-Підзамче і реконструкції часті шляху залізничного Львів-Підволочиска від км. 348 6/7 до км. 353-2. Оферти належить вносити найдалше до 24 серпня 1909 до 12 години в полудне. Загальні і подрібні услівя будови як також дотичні плани і инші відносичі ся алегати, можна переглянути в відділі для удержаня і будови залізниць в п. к. Дирекції залізниць державних у Львові, II поверх, де також можна одержати формулярі на оферти і приписи до їх вношеня.

Телеграми.

Відень 11 серпня. При нагоді приїзду англійського короля Едварда до Марієбаду стверджує „Fremdenblatt“, що брак гостини короля в Ішли годі уважати за знак напруженних відносин межє обома монархами або їх країнами. Пора непорозумінь і противностей підчас східної кризи вже давно минула. Традиційну дружбу межє Австрією а Англією привернею.

Люссіп піккольо 11 серпня. Є. Експ. п. Намісник др. Михайл Бобржинський приїхав тут на дводневний побут.

Норкелінг 11 серпня. Тутешні урядники трамваю ухвалили не покидати роботи. В двох більших фабриках розпочато роботу. Около 300 до 400 робітників з фабрики заліза в Бокегельм зголосили ся до роботи.

Штокгольм 11 серпня. Деякі вечірні часописи вийшли друковані вечером, лиш в малім форматі. Урядники трамваю ухвалили вчера вечером страйкувати дальше. Товариство трамваєве наміряє підняти рух до часті міста Зедермальм при помочи высших урядників. На біржє спокій.

Мадрид 11 серпня. З Пентон дєля Гомера іспанської крїпости в північній Африці телеграфують: Досвіта почали туземці острілювати іспанську крїпость, укріпившись в ярах і на горбах. Ішпанці відповіли огнем, наробили неприятелєви великої страти.

Рух поїздів залізничних

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-європейського.

Замітка. Поїзди посліпші визначєні грубим друком. Нічні годичи від 6:00 вечером до 5:59 ражо суть означєні підчеркнєням чисел минутних.

Приходять до Львова

на головний дворєць:

З Кракова: 2³⁰, 5⁵⁰, 7-25, 8⁵⁵, 9-50, 1-10*, 1-30, 5-45, 8-40, 9-50.
*) З Тарнова.

З Підволочиск: 7-20, 12-00, 2¹⁵, 5-40, 10-30.
З Черновець: 12²⁰, 5^{45*}, 8-05, 10-20*, 2⁰⁵, 5-58, 6-40, 9-30.

*) Із Станиславова. *) З Коломиї.

Зі Стрия: 7-29, 11-45, 4-25, 11⁰⁰.

З Самбора: 8, 9-57, 2, 9⁰⁰.

З Сокаля: 7-10, 12-40, 4-50.

З Яворова: 8-05, 5.

З Вовкова: 1-35, 9-55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7-01, 11-40, 2, 5-15, 10¹².

З Вовкова: 8-07*, 1-19, 3-26*, 9³⁹.

*) З Винник.

На дворєць „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7-27*, 1-01, 3-07*, 8²¹.

*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:

що дня: від 1/8 до 20/8 8-15, 9²⁰.

” 1/8 до 20/8 3-27, 9³⁵.

” 1/7 до 20/8 5-30.

в неділі і р. к. свята: від 1/8 до 21/8 3-27, 9³⁵.

З Янова:

що дня: від 1/8 до 20/8 1-15, 9²⁵,

в неділі і р. к. свята: від 1/8 до 12/8 10-10.

Зі Щирця: в неділі і р. к. свята від 30/5 до 12/9 10¹⁵.

З Любіня: в неділі і р. к. свята від 16/5 до 12/9 11⁴⁵.

З Винник що дня 3-44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12⁴⁵, 3⁵⁰, 8²⁵, 8-40, 2⁴⁵, 3-30*)

6¹², 7, 7-35, 11-15.

*) до Ряшева.

До Підволочиск: 6-20, 10-40, 2-16, 8⁰⁰, 11¹⁰.

До Черновець: 2⁵⁰, 6-10, 9-10, 9-35, 2-23, 2-50*), 6^{00*}, 10-38.

*) до Станиславова, *) до Коломиї.

До Стрия: 7-30, 1-45, 6⁵⁵, 11-25.

До Самбора: 6, 9-05, 3-40, 10⁴⁵.

До Сокаля: 6-14, 11-05, 7¹⁰, 11³⁵*)

*) до Рави руск. (лиш в неділі).

До Яворова: 8-20, 6³⁰.

До Вовкова: 6-45, 2-35.

З „Підзамче“.

До Підволочиск: 6-35, 11, 2-31, 8²⁹, 11³².

До Вовкова: 5^{44*}, 7-13, 1-30*), 2-52.

*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6-03*), 7-32, 1-49*), 3-14.

*) лиш до Винник.

За редакцію відповідає: Адам Крєховецький.

СТ. СОКОЛОВСКОГО

Головна агенція дневників

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

приймає пренумерату і оголошення до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може прийняти оголошення виключно лиш ся агенція.

☞ Найдешевше можна купити лише ☜

В А В К Ц И Й Н І Й Г а л и

ул. Сикстуска 32

меблі, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії,

старинности і все можливе до домового уладження.

==== Порозуміне в провінцією писемно. ====

Вотуп вільний цїлий день.